

Halmos urat, csak módosítottam az ajánlatát. Méltóztassék a januári és februári járandóságot fixsz összegben megállapítani. Nézetem szerint 5—5000 korona lenne fizetendő. Tényleg mi kezdeményeztük az egyezséget, mert az az elvünk, hogy aki minden lehetőséget megtehet a békés elintézésre, — dacára az első bíróság kedvező ítéletének — nyugodtabban várhatja be a jogerős ítéletet.

Dr. Wégmán Ferenc 4—4000 koronát ajánl a két hónapra, de kívánja, hogy Erdélyi március 15-ig folytassa az élelmezést, azonban Halmos Ottó kijelenti, hogy ebbe nem lehet bele, mert Erdélyi ragaszkodik a március elsejei dátumhoz.

Az elnöklő polgármester kérésére dr. Köröndi és Halmos elhagyják a temet, hogy a bizottság a tárgyalást folytathassa.

Dr. Wolf Ferenc tiszti főorvos közli, hogy miután az ápolási díjakat felemelték, ebben az évben a bevétel körülbelül hatvanezer koronával több lesz, mint tavaly, az egyezés tehát megköthető.

Dr. Dehne János tiszti ügyésznek is az a véleménye, hogy az egyezés ebben a formában nem kedvezőtlen a városra.

Bokor Adolf: Kössük ki, hogy Erdélyi a felszerelését június végéig kölcsönözze a városnak arra az esetre, ha pedig a város nem kap új élelmezőt.

Miután a bizottsági tagok megállapodtak, dr. Köröndivel is létrejött az egyezés a következő formában: A decemberi kártalanítást Erdélyi nem követeli, január és február hónapra 4—4000 koronát kap, amelyben a perköltség (910 korona) is befoglaltatik. Ezzel szemben a város március elsejével kiengedi az obligóból. A felszerelési tárgyak, — amennyiben előbb új vállalkozó nem akad — június 30-ig a város birtokában maradnak, minden külön díj fizetése nélkül.

Dr. Somogyi Szilveszter elnök bejelentette, hogy *nyolc napi határidővel* pályázatot fognak hirdetni a városi kórház élelmezésének ellátására és az ülést berekesztette.

A nagy pör, amely nem tartott örökké.

— Harmincketten a vádlottak padján. —

(Saját tudósítónktól.) Bizonyára vannak még olyanok Szegeden, akik emlékeznek a „Barát” című görögkeleti temetkezési egyletre. Közel hét éve, hogy az egylet, amelynek hatszáz tagja volt, megszűnt. Annak, hogy a temetkezési egylet csődöt mondott, egyik verzió szerint az volt az oka, hogy a titkár nem tisztelte a közgyűlés határozatát, a jegyzőkönyvbe azt vette be, amit akart, sőt némi tiszteletdíjakról is szó esett. A titkár viszont azokat hibáztatta, akik ellene, — szerinte minden ok nélkül — felléptek és a társaságot hirbe hozták. A vezetőség egyáltalán nem volt megelégedve a titkár működésével és ennek egy 1910. október 11-én megjelent röpiratban kifejezést is adtak. A pamflett azonban olyan hangnemben volt tartva, hogy a titkár azt magára nézve a legnagyobb sértésnek tartotta s ezért a röpirat szerzői ellen *becsületsértési és rágalmazási* pört indított.

A röpirat szerzőségét *harmincketten vállalták*, akik ellen az eljárás meg is indult. Hat év óta folyik a per, amelynek már, ugy látszott, soha sem lesz vége, míg kedden azután egy csapásra minden jóra fordult: a felek kibékültek. Egy rövid nyilatkozattá zsugorodott össze az egész hadjárat, amelyet a felek évek hosszú során át elkeseredetten folytattak.

Kedden délelőtt a szegedi törvényszék Pókay-tanácsa előtt megjelent mind a harminckét vádlott. Különböző társadalmi állású egyének kerültek egymás mellé a vádlottak padjára. Az elnök felhívására a következő vádlottak jelentkeztek:

Baracska Nénád szőregi plébános, Babuskov Tósa földmives, Vajdity Milán nagyikindai vendéglős, Veszelióvity Szilárd felsőkabóli postamester, Vladiszavlyev Mladen szőregi földmives, Vladiszavlyev Isza földmives, Gruity Száva basahidi földmives, Danilov Péter ósiváci kereskedő, Zsivin Krisztof szegedi iparos, Jaksity Sándor moholi földmives, Kenyovics György moholi gör. kel. lelkesz, Ladicsorbity Mita mokriini földmives, Ladicsorbity Kriszina mokriini földmives, Marovity Tódor moholi borbély, Maletin Danka mokriini földmives, Nedelykovics Míles szerbszentmártoni községi jegyző, Pein Milán szőregi földmives, Pein Obrád szőregi földmives, Popov Sándor szőregi földmives, Putnik Milos ujszentiváni földmives, Raity Péter felsőittebeni földmives, Sztankovics Misa melenkei takarékpénztári könyvelő, Sztraim Lyuba szőregi földmives, Sztraim Mladen szőregi földmives, Sztankity Jug oroszlamosi plébános, Sztokov Szeffa szőregi földmives, Tyurosity Misa moholi földmives, Tyurosity Mladen földmives, Tyurosity Dusan földmives, Tyurosity Ilia szegedi iparos mester, Tyinkurov Rankó szőregi földmives és Sajbor Szvetozár felsőittebeni gör. kel. tanító.

Megjelent Tyószity Gy. János felekezeti néptanító is, aki a „Barát” temetkezési egylet titkára volt. Tyószity a röpirat következő kitételét inkrimálta:

„...mert a további közgyűlési működést a társasági titkár: Tyószity Gy. János,

szegedi gör. kel. szerb néptanító lehetetlenné tette. Ő ezen közgyűlésig is főoka volt annak, hogy a „Barát” társaság iránt a lelkesedés elhidegedett...”

„...mindenről beszélt, csak igazolásról nem, erről vakmerőséggel, önfejűséggel, a közgyűlést becsmérve és kinevetve, szándékosan hallgatott...”

„...Ahelyett, hogy igazolta volna magát, a rendőrhöz folyamodott. Ezen csunya, méltatlan, visszatartó és vakmerő eljárásra viharos elégedetlenség morajlott végig s a közgyűlés kimondotta, hogy ezen közgyűlésből kirekeszti és felhívja a távozásra. Ő ezen határozatot sem akarta tisztelni, hanem továbbra is önfejű maradt s a rendőr mellett állván, őt arra nógatta, hogy a közgyűlést szétkeresse...”

„...a titkár ur semminemű választmányi és közgyűlési határozatot nem tisztel, a hitelesített jegyzőkönyvek után a jegyzőkönyvbe, amit jónak lát, bevezet; nyíltan bevallja: tehettek, amit akartok és én is teszik azt, amit akarok és amit tudok, jegyzőkönyvbe pedig azt veszem be, amit én találok szükségesnek, — de az 1400 korona fizetésemnek kell járnia, mert én élethosszig vagyok megválasztva. Meggyőződtem arról, hogy a titkár nem a társasággal törődik, hanem egyedül 1400 K fizetésével és likvidálási tiszteletdíjaival a kedvezményezettek kárára...”

„...hogy hallgassák és nézzék önfejűségét és vadságát egy embernek, aki, — sajnos — a társaság titkára, akinek neve: Tyószity Gy. János. Ha a közgyűlés a napirendet befejezni képes lett volna, alulírottak közül egy sem fogadta volna el a tisztséget, mert Tyószity urral senki sem kíván együttműködni...”

A terheltek a vizsgálat során a röpirat szerzőségét elismerték és azt a főtárgyaláson nem tagadták, de kijelentették, hogy csak jogos kritikát kívántak a titkár működése fölött gyakorolni. A vádlottakat dr. Kószó István szegedi és dr. Manojlovics János szabadkai ügyvédek védtek.

Pókay Elek főtárgyalási elnök felhívására a felek hajlandóknak mutatkoztak a békülésre, ami — meglehetősen hosszadalmas vita után — végre sikerült is. A vádlottak aláírtak egy nyilatkozatot, amelyben kijelentik, hogy Tyószity Jánosnak *csak titkári működését tették kritika tárgyává, de személyében sérteni nem akarták.*

A főmagánvádló ezzel a nyilatkozattal megelégedett, mire a törvényszék az eljárást megszüntette.

Az elnök a tárgyalást befejezettnek jelentette ki, mire mind a harminckét vádlott egyszerre hatalmas „Éljen”-t hallatott. Megéljeneztek az elnököt, amiért ennek a régen vajdó pernek végét vetett, azonban Pókay figyelmeztette őket, hogy mindennemű tetzésnyilvánítástól tartózkodjanak.

Minden jó, ha a vége jó: a nagy per befejeztetett.

Nemzeti-szálloda (volt Konrad) Róka-utca 6. sz., Szeged, pályaudvarral szemben Gyönyörűen átalakítva tiszta szobák 2 koronától kezdve. — Kávéház egész éjjel nyitva.

KORZÓ-MOZI

TELEFON: 11-85.

Igazgató: VASS SÁNDOR.

TELEFON: 11-85.

A szenzációk szenzációja.

Pénteken, szombaton és vasárnap

Prof. Nick Fantom

detektiv sláger.

A labrarodi villa

4 felvonásban.

A szerb konak filmjei.

Népünnepély Rigómezőn.

Mozgósitás Belgrádban 1914. évi július hó 28-án.

Péter király fogadtatása Rómában.

Eredeti helyszíni felvételek.

Jegyek előre válthatók az irodában.